

vonnis

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 350066 / KG ZA 09-1403

Vonnis in kort geding van 24 februari 2010

in de zaak van
[Van Bueren]
h.o.d.n. Waterarchitect Van Bueren,
gevestigd te Rotterdam,
eiser,
advocaat mr. A.W. Boer te Zeist,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
DeltaSync B.V.,
gevestigd te Delft,
gedaagde,
advocaat mr. E. Grabandt te Den Haag.

Partijen zullen hierna Van Bueren en DeltaSync genoemd worden. Ter zitting is de zaak behandeld voor Van Bueren door mr. A.W. Boer voornoemd en voor DeltaSync door mr. T. Berendsen, advocaat te Den Bosch.

1. De procedure

1.1. Bij exploit van 26 oktober 2009 heeft Van Bueren DeltaSync gedagvaard om te verschijnen op de zitting van 4 december 2009 bij de voorzieningenrechter van deze rechtbank. Voorafgaand aan de zitting heeft van Bueren tien producties overgelegd en een kostenopgave. DeltaSync heeft 63 producties overgelegd waaronder een kostenopgave.

1.2. Partijen hebben hun zaak doen bepleiten door hun advocaten. De gehanteerde pleitnotities zijn overgelegd.

1.3. Partijen hebben een termijn voor beraad gevraagd om een onderlinge regeling te kunnen treffen. Deze termijn is op gezamenlijk verzoek verlengd. Vervolgens hebben partijen bericht dat geen schikking is bereikt en hebben zij vonnis gevraagd. Het vonnis is nader bepaald op heden.

2. De feiten

2.1. Van Bueren is in augustus 2007 bij de Technische Universiteit Delft afgestudeerd in Msc. Architecture en Msc. Building Technology. Als afstudeeropdracht heeft Van Bueren een in het water drijvend paviljoen ontworpen met een bovenbouw bestaande uit geschakelde bolstructuren. Een dergelijk paviljoen kan gebruikt worden als bijvoorbeeld tentoonstellingsruimte met presentatie en conferentiemogelijkheden. Het in de afstudeeropdracht beschreven paviljoen zal hierna worden aangeduid als het Drijvend Paviljoen.

2.2. Van Bueren heeft kort na zijn afstuderen tezamen met een aantal andere partijen de onderneming DeltaSync opgericht. In september 2008 wordt de rechtsvorm van DeltaSync omgezet in een besloten vennootschap.

2.3. In oktober 2008 beëindigt Van Bueren zijn betrokkenheid bij DeltaSync en treedt terug als bestuurder. Partijen sluiten een vertrekovereenkomst.

2.4. Nadien ontstaat er een geschil over de naamvoering van de nieuwe onderneming van Van Bueren en de auteursrechten op ontwerpen.

2.5. Van Bueren en DeltaSync sluiten een overeenkomst om tussen hen bestaande geschilpunten te laten beslechten door een bindend adviseur.

2.6. DeltaSync heeft gewerkt aan diverse projecten, waaronder de ontwerpen 'Shanghai Floating City', 'Rotterdam Drijvend Paviljoen' en 'Floating City IJmeer'. Van deze projecten zal worden gerealiseerd, in de Rijnhaven te Rotterdam, het project Rotterdam Drijvend Paviljoen. Gemeentewerken Rotterdam heeft daartoe opdrachten verstrekt aan onder andere DeltaSync.

2.7. De onder 2.3 genoemde vertrekovereenkomst is gesloten op 2 oktober 2008. In de overeenkomst zijn ondermeer de volgende bepalingen opgenomen:

5. *Lopende projecten*

Volgens artikel 5 van de oprichtingsakte mogen Delta Archineering (dit is de werkmaatschappij van Van Bueren, v/zr) en Bart van Bueren geen projecten van DeltaSync uitvoeren of hier acquisitie op voeren, noch zelfstandig noch voor derden tot een jaar na vertrek. Momenteel zijn dit: .

(...)

Gemeentewerken Rotterdam

(...)

7. *PR afspraken*

(...)

Conform het handelsregister zal Bart van Bueren een eigen handelsnaam kiezen waaronder hij zijn activiteiten als architect/ingenieur voorzet. Hierbij mag voor de buitenwereld geen verwarring ontstaan tussen DeltaSync en zijn bureau. Relevante aspecten zijn: naam, lettertype, kleurgebruik en logo. .

(...)

10. *Copyright beeldmateriaal*

Materiaal geproduceerd na 1-9-2007:

Eigendom DeltaSync. Bart van Bueren krijgt het recht dit materiaal te gebruiken ter promotie als architect/ingenieur mits hierbij DeltaSync als bron wordt genoemd.

Materiaal geproduceerd voor 1-9-2007:

Dit zijn de projecten Floating City IJmeer en Shanghai Floating Pavilion.

Floating City IJmeer.

Gezamenlijk eigendom Bart van Bueren en DeltaSync. Beide partijen mogen dit zonder bronvermelding gebruiken.

Shanghai Floating Pavilion:

Eigendom van Bart van Bueren. Beide partijen mogen dit gebruiken onder de bronvermelding van Bart van Bueren.

(...)

2.8. Na zijn uitreden heeft Van Bueren gekozen voor de handelsnaam Delta-Life. Hierover ontstaat een geschil omdat DeltaSync van mening is dat deze verwarringwekkend overeenstemt met haar handelsnaam DeltaSync. Partijen besluiten het geschil voor te leggen aan een bindend adviseur.

2.9. De opdracht aan de bindend adviseur wordt vastgelegd in een overeenkomst van 25 december 2008. In deze overeenkomst wordt overwogen:

Dat Delta Archineering en DeltaSync hun geschil dat met betrekking tot het gebruik van de naam Delta-Life is gerezen, welke naam Delta Archineering heeft gekozen en wenst te gebruiken bij de voortzetting van de professionele activiteiten van Delta Archineering, respectievelijk de heer Van Bueren, wensende te laten beslechten, respectievelijk oplossen door bindend advies, waarbij hun rechtsverhouding, voor zover nodig in afwijking van de tussen hen bestaande rechtsverhouding nader wordt vastgesteld en de hieruit voor hen voortvloeiende rechten en verplichtingen worden verwoord, dit eventueel bij wijze van veroordeling van de ene partij jegens de andere;

Partijen komen aansluitend overeen:

1. *Het geschil en de onzekerheden welke tussen partijen zijn of mochten ontstaan naar aanleiding van het gebruik van de naam, genoemd in de hierboven genoemde overeenkomst, (...) zullen bij gebreke van minnelijke overeenstemming worden beslecht respectievelijk opgelost door bindend advies door een door hen samen te benoemen bindend adviseur overeenkomstig de door deze bindend adviseur zelf te bepalen regels.*

(...)

2.10. De bindend adviseur heeft zijn vaststelling neergelegd in een document genaamd "vaststellingsovereenkomst door bindend advies" van 9 februari 2009. Onder 2.7 formuleert de bindend adviseur navolgende:

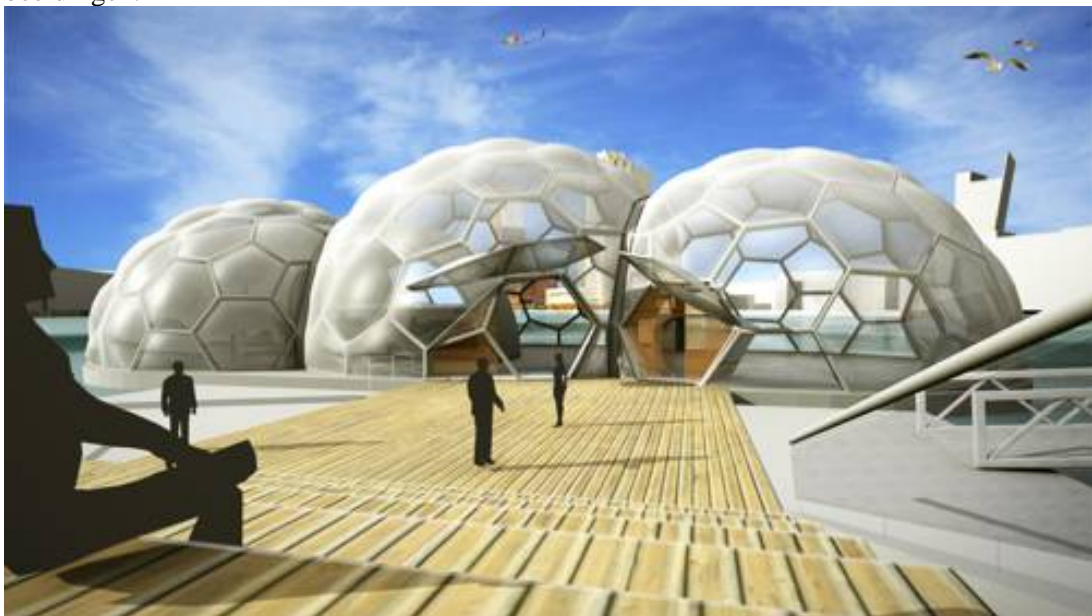
Conclusie met betrekking tot auteursrecht op de ontwerpen

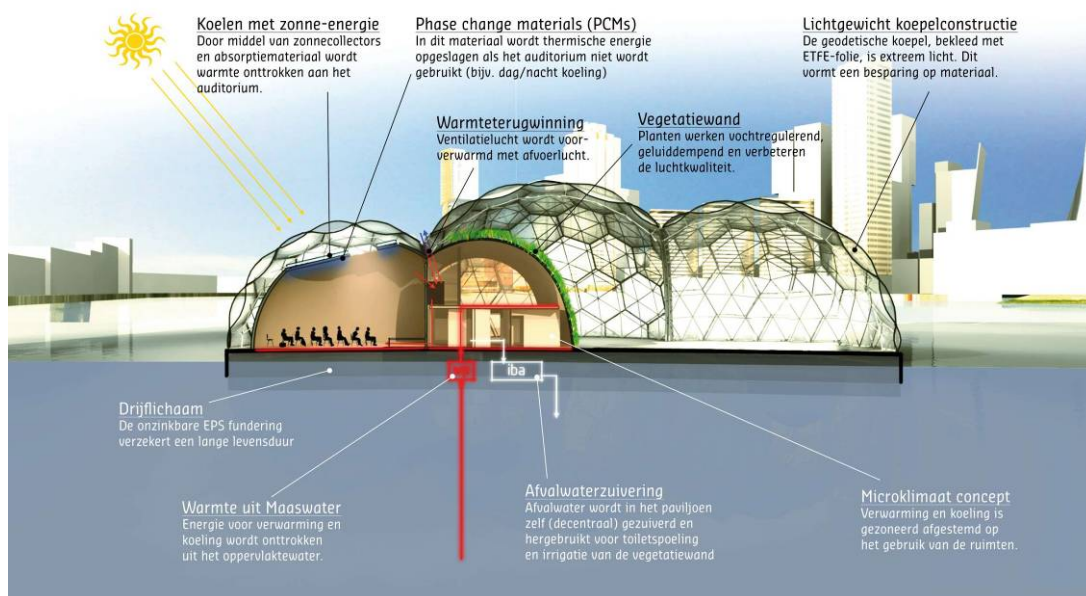
Niet is gebleken dat Bart van Bueren op enig moment de hem toekomende auteursrechten op de hierboven besproken ontwerpen zou hebben overgedragen aan DS (is DeltaSync, vrz), noch aan derden. Het auteursrecht op de ontwerpen Shanghai Floating City, ook genaamd Shanghai Floating Pavillion of daarop gelijkende benamingen, Rotterdam drijvend paviljoen, of daarop gelijkende benaming, Floating City IJmeer en drijvend paviljoen berust bij Bart van Bueren.

2.11. In zijn afstudeerscriptie (p.91) heeft van Bueren zijn ontwerp Drijvend Paviljoen gevisualiseerd met onder meer navolgende afbeelding.

2.12. Op de website www.rotterdamclimateinitiative.nl kunnen afbeeldingen worden gedownload van het project Drijvend Paviljoen te Rotterdam, waaronder navolgende afbeeldingen.

3. Het geschil

3.1. Van Bueren vordert DeltaSync te veroordelen, uitvoerbaar bij voorraad, om:

- *Binnen 24 uur na het in deze te wijzen vonnis op alle afbeeldingen van het drijvend paviljoen op haar website te vermelden: "ontwerp overgenomen van Bart van Bueren";*
- *Haar werkzaamheden in verband met de realisatie van het drijvend paviljoen in opdracht van de Gemeente Rotterdam binnen 24 uur na het in deze te wijzen vonnis te staken;*
- *Het gebruik van alle ontwerpen en afbeeldingen van het drijvend paviljoen in verband met de uitvoering van de opdracht van de Gemeente Rotterdam binnen 24 uur na het in deze te wijzen vonnis te staken;*
- *Binnen 48 uur na het in deze te wijzen vonnis een rectificatie te plaatsen op haar web site en in twee landelijke dagbladen welke hebben bericht over de bouw van het drijvend paviljoen in Rotterdam met de navolgende tekst:*
"In de landelijke media heeft uitgebreide berichtgeving plaatsgevonden over de realisatie van een drijvend paviljoen in de Rijnhaven te Rotterdam. Ten onrechte is DeltaSync hierbij genoemd als ontwerper van dit paviljoen. Het ontwerp is van de hand van Waterarchitect Van Bueren, die tevens auteursrechthebbende is op dit ontwerp. DeltaSync heeft zonder toestemming van de architect dit ontwerp aangepast en verminkt. "
- *Binnen 48 uur na het in deze te wijzen vonnis de verkregen winsten uit hoofde van de opdrachten van de Gemeente Rotterdam in verband met de totstandkoming van het drijvend paviljoen aan eiser te vergoeden;*
- *Dit alles onder oplegging van een dwangsom groot € 5.000,- per dag dat DeltaSync in gebreke blijft aan het vonnis te voldoen, te maximeren op € 250.000; met veroordeling van DeltaSync in de kosten van het geding.*

3.2. DeltaSync voert verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

Inleiding

4.1. Van Bueren beschouwt zich als de rechthebbende op het ontwerp van “het drijvend paviljoen”. De voorzieningenrechter begrijpt dat van Bueren hierbij het oog heeft op zowel het Drijvend Paviljoen, zoals geopenbaard in zijn afstudeeropdracht, als op het project Rotterdam Drijvend Paviljoen zoals dat, als ontwerp, is geopenbaard op onder meer www.rotterdamclimateinitiative.nl (vergelijk de afbeeldingen onder 2.12). Van Bueren merkt deze projecten aan als “auteursrechtelijk identiek”. De voorzieningenrechter begrijpt dat hij met dit laatste bedoelt dat het Rotterdam Drijvend Paviljoen in auteursrechtelijke zin moet worden aangemerkt als een verveelvoudiging van zijn ontwerp voor het Drijvend Paviljoen.

4.2. Van Bueren komt in het bijzonder op tegen de verveelvoudiging en openbaarmaking van zijn Drijvend Paviljoen door DeltaSync. Het springende punt is voor Van Bueren de realisatie door DeltaSync van een “drijvend paviljoen” in opdracht van Gemeentewerken Rotterdam.

4.3. Van Bueren stelt dat hem het auteursrecht toekomt op het oorspronkelijk ontwerp en de afbeeldingen van het ontwerp van een “drijvend paviljoen” omdat, a, dit in een bindend advies is neergelegd en, b, hijzelf het ontwerp heeft gemaakt, voor zijn toetreding tot DeltaSync, en het auteursrecht nimmer is overgedragen.

4.4. Naar voorlopig oordeel zijn enerzijds het ontwerp Drijvend Paviljoen zoals geopenbaard in de afstudeerscriptie en anderzijds het ontwerp Rotterdam Drijvend Paviljoen wat betreft het auteursrecht werken die elk een eigen karakter hebben en het persoonlijk stempel van de maker dragen. De werken staan op zo grootte afstand van elkaar dat het ontwerp voor Rotterdam niet is aan te merken als ontleend aan het eerdere ontwerp voor een Drijvend Paviljoen. Voorshands is van Bueren niet aan te merken als de auteursrechthebbende met betrekking tot het Rotterdam Drijvend Paviljoen, zodat het gevorderde verbod niet kan worden toegewezen. Hierna zal de voorzieningenrechter dit voorlopig oordeel toelichten.

Bindend advies

4.5. Voornoemd voorlopig oordeel komt niet overeen met dat van de bindend adviseur. De bindend adviseur stelt immers vast dat Van Bueren ook rechthebbende is met betrekking tot het “Rotterdam Drijvend Paviljoen”. In beginsel zijn partijen aan het bindend advies gebonden.

4.6. DeltaSync betwist de geldigheid van het bindend advies. Zij is bij de rechtbank Rotterdam bij dagvaarding van 6 november 2009 een bodemprocedure aangevangen met als inzet onder meer de vernietiging van het bindend advies. Zij stelt dat de kans op vernietiging zo groot is dat de voorzieningenrechter daar niet aan gebonden is.

4.7. Deze voorzieningenrechter dient derhalve een voorlopig oordeel te geven over de kans dat het bindend advies in een bodemprocedure zal worden vernietigd. Deltasync voert daartoe, in dit kort geding en bij dagvaarding in de bodemprocedure, twee gronden aan. Zij

stelt dat het bindend advies zozeer te kort schiet in de toepassing van het IE recht dat niet meer gesproken zou kunnen worden van een deugdelijke motivering, daarnaast is de bindend adviseur ver buiten zijn opdracht getreden nu partijen het voorgelegde geschil uitdrukkelijk hadden beperkt tot een geschil met betrekking tot de door Van Bueren gekozen handelsnaam.

4.8. Onbegrijpelijkheid van de motivering of ondeugdelijke toepassing van het recht zijn in beginsel onvoldoende grond voor terzijdestelling van een bindend advies. Dit ligt anders voor het geval dat de bindend adviseur buiten zijn opdracht treedt. Dat heeft zich in dit geval onmiskenbaar voorgedaan nu de opdracht, vergelijk de overeenkomst van 25 december 2008, geciteerd onder 2.9, zich beperkt tot een geschil met betrekking tot de handelsnaam waaronder niet zijn te begrijpen geschillen met betrekking tot de vraag wie als maker of auteursrechthebbende met betrekking tot de ontwerpen is aan te merken. De bindend adviseur verwijst weliswaar naar een mondelinge behandeling op 16 januari 2009 waarbij door partijen zou zijn gesteld dat het geschil tussen partijen ook ander aspecten zou betreffen, maar dat partijen geldig zijn overeengekomen ook die aspecten aan bindend advies te onderwerpen blijkt niet. De bindend adviseur verwijst juist naar een schriftelijk bezwaar van DeltaSync van 23 januari 2009 dat door hem van de hand is gewezen op 26 januari 2009.

4.9. Een uitbreiding van de opdracht zonder dat blijkt dat beide partijen zich daarmee hebben verenigd is niet toelaatbaar. Een geldig bindend advies heeft immers het effect dat partijen worden afgetrokken van hun recht op toegang tot de gewone rechter voor een inhoudelijke beoordeling van hun geschil. Naar voorlopig oordeel is er dan ook een aanmerkelijke kans dat het bindend advies op deze grond door de bodemrechter zal worden vernietigd.

4.10. In dit kort geding voert dat tot de tussenconclusie dat naar voorlopig oordeel niet op grond van het bindend advies een auteursrechtelijke aanspraak van Van Bueren op het ontwerp Rotterdam Drijvend Paviljoen mag worden verondersteld.

Auteursrecht

4.11. Van Bueren gebruikt de term drijvende paviljoen (zonder beginhoofdletters) als generieke term waarin zowel het Drijvend Paviljoen beschreven in zijn afstudeeropdracht als het Drijvend Paviljoen Rotterdam zijn begrepen. Beide ontwerpen zijn volgens Van Bueren auteursrechtelijk identiek, in elk geval is het Drijvend Paviljoen Rotterdam door navolging van een groot aantal essentiële en “karakteristieke kenmerken” in auteursrechtelijke zin ontleend aan het eerdere werk van Van Bueren.

4.12. Volgens Van Bueren onderscheidt het Drijvend Paviljoen zich door de auteursrechtelijk relevante elementen:

Geometrie:

- a. Het ontwerp bestaat uit meerdere, drijvende, geclusterde halve bollen;
- b. De bollen zijn gekoppeld als zeepbellen. De diameter van de bollen is 9 meter, 12 meter, 9 meter, 12 meter en 44 meter;
- c. Elke bol bestaat uit een transparante buitenzijde en in twee van de bollen staat een gesloten bol;

- d. De buitenzijde kent een hexagonale vlakverdeling met staven, onderverdeeld in driehoeken. De vlakken zijn met transparante, gebolde vlakken gevuld;
- e. In de bollen loopt een trap die de geometrie van de gevel volgt;
- f. De bollen staan in open verbinding met elkaar (dus zonder scheidingswand);

Materiaalgebruik:

- g. De buitenzijde is afgewerkt met transparante EFTE-kussens als gevel- en dakbedekking;
- h. Elke gesloten bol is met planten begroeid;
- i. Voor het drijflichaam wordt gebruik gemaakt van een piepschuim-betonfundering;
- j. De metalen draagconstructie bestaat uit rechte staven van ronde buizen die koepels vormen.

Functie:

- k. Een gesloten bol wordt gebruikt als presentatiezaal voor ca. 150 man;
- l. Een transparante bol wordt gebruikt als foyer en ontvangstruimte;
- m. Het paviljoen is over water verplaatsbaar;
- n. Het paviljoen wordt gevormd door een modulair systeem van koppelbare bollen.

4.13. In het algemeen komt het ontwerp van een architect auteursrecht toe. Naar voorlopig oordeel, is dat voor het door Van Bueren in zijn afstudeeropdracht beschreven ontwerp voor een Drijvend Paviljoen niet anders. Voorshands merkt de voorzieningenrechter Van Bueren aan als de auteursrechthebbende met betrekking tot dit ontwerp.

4.14. Anders dan Van Bueren veronderstelt is het Rotterdam Drijvend Paviljoen geen auteursrechtelijke ontlening van zijn ontwerp. De voorzieningenrechter wijst op in elk geval de elementen b, c en h. De afwezigheid van die elementen leidt naar voorlopig oordeel ook tot een andere algemene indruk.

4.15. Bij die beoordeling weegt de voorzieningenrechter mee, anders dan Van Bueren, dat het ontwerp Drijvend Paviljoen zich vooral onderscheidt door conceptuele en technische kenmerken waarmee het algemene idee van op het water drijvende bolstructuren wordt gerealiseerd. Concepten en ideeën worden door het auteursrecht niet beschermd. Voor datgene wat technisch bepaald is, geldt hetzelfde. Dat de gekozen techniek relevant is voor de uiterlijke vorm van het ontwerp doet daar niet aan af. Bij de beoordeling van de vraag of de ontwerpen naar algemene indruk met elkaar overeenstemmen, dient dan ook te worden geabstraheerd van al datgene waardoor idee, techniek en concept tot uitdrukking komen. Bij drijvende bolstructuren, waarbij de bollen zijn samengesteld uit zes-vlakken en een vulling hebben van uitbollend transparant foliemateriaal (de transparante EFTE-kussens) wordt elk ontwerp gedomineerd door de trekken die worden gedictieerd door gekozen idee, concept en techniek. Bij de vergelijking dient dan ook te worden meegewogen dat ieder uitvoeringsmodel in zijn uiterlijke vorm laat zien vanuit hetzelfde gedachtegoed te zijn ontwikkeld en daardoor ook op het eerste gezicht dezelfde indruk maakt als het oerontwerp.

4.16. Binnen het bestaande thema van drijvende bolstructuren, waarin zowel Van Bueren als DeltaSync, zich kennelijk specialiseren, is in beginsel iedere verdere ontwikkeling en uitwerking, mits voldoende afstand is genomen, als een nieuw werk te kwalificeren. Het Drijvende Paviljoen Rotterdam is in die zin een nieuw ontwerp, auteursrechtelijk niet ontleend aan eerdere uitwerkingen van het thema zoals het Drijvend Paviljoen.

4.17. Dat het Drijvend Paviljoen Rotterdam is ontwikkeld binnen de kring van DeltaSync wordt door Van Bueren niet betwist. Naar voorlopig oordeel is dit project een nieuwe onderscheidbare ontwikkeling is en niet een eenvoudige kopie of ontlening van werk van Van Bueren. Voorshands is DeltaSync aan te merken als maker en ontwerper van dit project. Het auteursrecht komt toe aan DeltaSync en niet aan Van Bueren.

4.18. De voorzieningenrechter merkt op dat de vertrekovereenkomst van 2 oktober 2008 dit voorlopig oordeel bevestigt. Uit die overeenkomst blijkt dat ook partijen hebben voorzien dat het in het kader van de opdracht van Gemeentewerken Rotterdam ontwikkelde Drijvend Paviljoen Rotterdam een eigen plaats heeft naast andere ontwikkelingen. In artikel 5 van die overeenkomst wordt dit project afzonderlijk als een van lopende projecten genoemd en wordt vastgelegd dat DeltaSync de primaire belanghebbende is. In artikel 10 betreffende "Copyright Beeldmateriaal" is vastgelegd dat al het materiaal van na 1 september 2007 aan DeltaSync toekomt. Het Drijvend Paviljoen Rotterdam is een werk van na genoemde datum. Tot de datum dagvaarding voor dit kort geding bestond dit werk enkel op papier, dat wil zeggen als beeldmateriaal.

4.19. Hoewel Van Bueren hierover niet erg duidelijk is, is bijvoorbeeld uit onderdeel 1 van het petitum af te leiden dat Van Bueren ook het gebruik van bepaalde visualisaties in de verwerving en uitvoering van het project Drijvend Paviljoen Rotterdam als schending van het hem toekomend auteursrecht op het Drijvend Paviljoen aanmerkt. De voorzieningenrechter begrijpt dat Van Bueren met name het oog heeft op het gebruik van onder meer de visualisatie afgebeeld onder 2.11 van dit vonnis welke oorspronkelijk deel uit maakte van zijn afstudeeropdracht. Deze visualisatie of bewerkingen en navolgingen daarvan zijn gebruikt ter verwerving van het project en zijn ook ter beschikking gesteld aan de Gemeente Rotterdam om ze te gebruiken voor de publiekspresentatie van het project. Van Bueren stelt dat Deltasync met onmiddellijke ingang moet stoppen met het gebruik van afbeeldingen van zijn ontwerp (dagvaarding nr. 30).

4.20. Het is niet onaannemelijk dat in de periode dat Van Bueren werkzaam was binnen het verband van DeltaSync op grond van die samenwerking DeltaSync gebruik mocht maken van materiaal uit de portfolio van haar vennoten. Dit is door Van Bueren ook niet weersproken. Feitelijk is het gebruik van die visualisaties beperkt gebleven tot gebruik voor de acquisitie van het project Drijvend Paviljoen Rotterdam en ander projecten. Van Bueren zelf heeft hierin een rol gespeeld. Dit blijkt uit de offerte aan Gemeentewerken Rotterdam van 13 mei 2008 waarin van Bueren voor dit project als projectleider wordt genoemd. Van Bueren heeft echter niet onderbouwd dat na beëindiging van de samenwerking de bedoelde visualisaties opnieuw (in nieuwe publicaties of nieuwe internetpresentaties) door DeltaSync zijn gebruikt.

4.21. Voorzover van Bueren zou doelen op het gebruik van visualisaties zoals in dit vonnis weergegeven onder 2.12, is ook geen sprake van inbreuk op Van Bueren toekomend auteursrecht. Deze visualisaties zijn niet auteursrechtelijke ontleningen van de visualisatie opgenomen in de afstudeeropdracht, maar zijn nieuwe werken. Het is ook materiaal dat is gemaakt na 1 september 2007, zodat het auteursrecht ingevolge artikel 10 van de vertrekovereenkomst aan DeltaSync toekomt.

Slotsom

4.22. Onder een auteursrechtelijk noemer claimt Van Bueren naar de kern een recht op exclusieve toepassing van het concept, het idee en de techniek rondom bouwkundige drijvende bolstructuren. Die claim kan niet slagen; concepten en ideeën worden niet beschermd in het recht. Technische innovaties onder omstandigheden wel, maar niet langs de weg van het auteursrecht. Een idee of concept kan wel uitgewerkt zijn tot een werk dat een eigen oorspronkelijk karakter bezit en het persoonlijk stempel van de maker draagt. Het ontwerp Drijvend Paviljoen zoals Van Bueren heeft geopenbaard in zijn afstudeerscriptie is door de voorzieningenrechter voorshands aangemerkt als een werk in vorenbedoelde zin. Van Bueren kan als maker van dat ontwerp worden gekwalificeerd. De claim die hij daaraan kan ontlenen beperkt zich echter tot dat ontwerp en strekt zich niet uit tot een ander, nieuwer ontwerp dat opnieuw een eigen oorspronkelijk karakter bezit en het persoonlijk stempel van de maker draagt. Zoals hierboven overwogen is het ontwerp Drijvend Paviljoen Rotterdam een nieuw werk in die zin. Van Bueren is niet aan te merken als de maker van dat werk en hij kan met betrekking tot dat werk dan ook geen exclusief recht claimen. De conclusie is dan ook dat de vorderingen van Van Bueren alle zullen worden afgewezen. Als in het ongelijk gesteld zal Van Bueren worden veroordeeld in de kosten van de procedure.

Proceskosten

4.23. Deltasync heeft proceskosten gevorderd en gespecificeerd ten bedrage van €24.614,90 excl. BTW. Van Bueren heeft deze betwist onder verwijzing naar het indicatietarief. Van Bueren wijst er ook op dat in dit kort geding bij wijze van verweer de geldigheid van het bindend advies is betwist. De geldigheid van het bindend advies is evenwel de hoofdzet van de bodemprocedure waarvan DeltaSync de dagvaarding op 6 november 2009 heeft doen betekenen. Het is volgens van Bueren niet duidelijk welk deel van de gespecificeerde werkzaamheden op dit kort geding ziet.

4.24. De voorzieningenrechter begrijpt evenwel dat de uren besteed aan de voorbereiding van de bodemprocedure niet zijn meegenomen in de kostenopgave. De specificatie welke DeltaSync heeft overgelegd vangt immers aan op 6 november 2009, dat wil zeggen de dag waarop de dagvaarding in de bodemprocedure is uitgebracht. Dit is ook ruim na de dag waarop van Bueren de dagvaarding voor dit kort geding heeft doen betekenen

4.25. De gevorderde proceskosten overschrijden aanmerkelijk die van het indicatietarief in IE zaken (€8.000 - €15.000, voor een basaal respectievelijke modaal IE kort geding). Gelet op de betwisting dient te worden getoetst aan de norm "redelijk en evenredig" waarnaar artikel 1019h Rv verwijst. De proceskosten dienen daarnaast verband te houden met de handhaving van een IE-recht of het verweer daartegen.

4.26. In dit kort geding heeft Van Bueren zich beroepen op een IE recht en zich daartoe primair beroepen op de uitkomst van een bindend advies procedure. DeltaSync heeft niet ten onrechte het verweer gevoerd dat het bindend advies in een bodemprocedure ongeldig zal worden verklaard. Dit brengt mee dat de kosten van voorbereiding en uitwerking van dit verweer in de proceskosten zijn begrepen.

4.27. Dit specifieke verweer leidt er ook toe aanleiding bestaat af te wijken van het indicatietarief. In deze zaak was naast een gedegen behandeling van het auteursrecht ook uitvoer-

rig aandacht nodig voor het bindend advies dat van Bueren als primaire grondslag van zijn recht opvoerde. In dat licht is de kostenopgave van de zijde van DeltaSync niet als onredelijk of onevenredig aan te merken. Van Bueren zal, daarom worden veroordeeld tot betaling van €24.614,90 aan DeltaSync.

5. De beslissing

De voorzieningenrechter:

wijst de vorderingen af;

veroordeelt Van Bueren in de kosten van de procedure tot heden aan de zijde van DeltaSync begroot op €24.614,90;

verklaart de veroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. Chr.A.J.F.M. Hensen en in het openbaar uitgesproken op 24 februari 2010, in het bijzijn van de griffier.